

Ἡ Δόγησά. — Ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου ἐδόθη ἡ πρώτη τῆς Δογήσεως, ἥς τὴν μουσικὴν συνέγραψεν ὁ ὁμογενὴς κ. Νικόλαος Συναδίνος. Ἡ ὑποθεσίς τῆς ἔχει περίπου ὡς ἑξῆς : Ὁ Στέλλιος, πρέσβυς ἐκ Μίσης, νεωστὶ ἀφικθεὶς εἰς Βενετιανὴν ἐπισκέπτεται κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαῖων συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ φίλου του Μπελτράμ, διασήμευ ζωγράφου, τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Μάρκου· ἐν αὐτῇ συναντᾷ τὴν Δόγησσαν Δόνα Κλελίαν, ἥτις ἀκολουθοῦμένη ὑπὸ μιᾶς Κυρίας τῆς Τιμῆς ἔρχεται νὰ κοινωνήσῃ τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Ὁ Μπελτράμ συνιστᾷ εἰς τὴν Δόνα Κλελίαν τὸν Στέλλιον, αὕτη δὲ εἰς ἐνδειξὴν εὐμενείας ἀφῆνει νὰ περὶ τὸ μανδύλιόν τῆς ἐπὶ τοῦ ὀσπέδου τῆς ἐκκλησίας, ὅπερ ὁ Στέλλιος ἀρπάζει καὶ φέρει παραφόρως εἰς τὰ χεῖρά του. Καὶ τελειώνει ἡ πρώτη πράξις μὲ τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας καὶ τὴν ἄφικσιν τοῦ Δόγη. Κατὰ τὴν δευτέραν πράξιν εὐρισκόμεθα ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ ἁγ. Μάρκου, ἐνθα ἐορτάζει ὁ λαὸς τῆς Βενετίας τοὺς ἐπισήμευ ἀγραυῶνας τοῦ Δόγη μετὰ τῆς Ἀδριατικῆς. Ἐννοεῖται ὅτι ἐκ τῆς ἐπισήμευ ταύτης τελετῆς δὲν λείπει οὔτε ἡ Δόνα Κλελία οὔτε ὁ Στέλλιος, οἱ ὅποιοι πλεόν ἔχουν συνδεθῆ δι' ἔρωτος. Αἰφνης ὁμωυ φθάνει ἄγγελος φέρων εἰς τὸν Δόγη τὴν εἰδήσιν ὅτι ὁ λαὸς τῆς Μίσης προσέβαλε τὰς Τραπεζὰς τῶν Βενετῶν. Τὸ πλῆθος ορμᾷ νὰ ἐκόικησῃ κατὰ τοῦ ἐκεῖ παρισταμένου ἀντιπροσώπου τῆς Μίσης, ἀλλὰ τῇ ἐπεμβάσει τῆς Δογήσεως καὶ τοῦ Μπελτράμ, ὁ Δόγη προφυλάττει ἐκ τῆς ὀργῆς τοῦ πλῆθου τὸν Στέλλιον ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔδαφος τῆς Βενετίας ἅμα τῇ ἀνατολῇ τῆς ἡμερας. Ἡ Δόγησσα τότε οἶδει διὰ τῆς ἀκολουθοῦσας συνέντευξιν εἰς τὸν Στέλλιον ὃν θέλει νὰ ἴδῃ δια τελευταίαν φορᾷν.

Ἡ αὐλαία κατὰ τὴν τρίτην πράξιν αἱρεται καθ' ἡν στιγμῆν ἡ Δόνα Κλελία ἀνυπομόνως περιμένει ὑπὸ τὸ βαθὺ σκότος τῆς νυκτὸς τὸν Στέλλιον, ὁ ὅποιοι δὲν βραδύνει νὰ ἐλθῃ εἰς τὴν συνέντευξιν του. Ἀποφασίζου νὰ δραπετεύσου ἐκ Βενετίας, καὶ ἡ Δόνα Κλελία εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀκόλουθόν τῆς. Ἀλλὰ κατάσκοποι τοῦ Δόγη ἐνεδρεῦοντες ἐπιτιθενται κατὰ τοῦ Στέλλiou καὶ ὅταν ἐπανέρχεται ἡ Δόνα Κλελία, εἶνε πλεόν ἀργά.

Τὸ ἔργον ἀνεβιδάσθη μετ' ἀρκετῆς ἐπιμελείας εἰς τὴν σκηνὴν, οὐκ ὀλίγον δὲ συνέτεινεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου καὶ ἡ ἐκτέλεσις. Ἡ μουσικὴ τοῦ νέου ἔργου γενικῶς ἤρесе καὶ ἐκρίθη μετὰ πολλῆς εὐμενείας.